

Z mezinárodního semináře „Holocaust ve vzdělávání“
From the international seminar "The Holocaust in Education"

Vzdělávacím a kulturním centrem Židovského muzea v Praze a Muzeem romské kultury v Brně.

Program byl již tradičně rozložen do čtyř dnů a 53 českých pedagogů je strávilo v plné práci. Absolvovali řadu přednášek (velmi oceňovaných) workshopů, které vedli přední světoví odborníci na tematiku holokaustu. Velmi inspirativní byla zejména vystoupení paní Jennifer Ciardelli z United States Holocaust Memorial Museum (USA), Irit Abramski z Yad Vashem (Izrael), Alicje Bialecka from State Museum in Auschwitz (Poland) or Martin Šmok from the Shoah Foundation Institute (USA). Nevertheless, the other lecturers from all over the world met with a highly positive response, and so did the two evening performances: an opera for children *Brundibár* (performed by Disman's Radio Children Ensemble) and the stage performance *Threnody for the 77,297 Victims* (Miriam Theatre).

The teachers also applauded the vast number of methodological knowledge, study and teaching resources, which they acquire during the Seminar and which will hopefully assist them in inspiring their student to deeper study of the Holocaust.

Kl

Pedagogické semináře v roce 2008 - statistiky

Stejně tak jako v minulých letech i v roce 2008 se uskutečnil čtyřstupňový cyklus seminářů pro pedagogy, které pořádá Památník Terezín ve spolupráci s dalšími organizacemi. Dvou jarních seminářů 1. stupně („Jak vyučovat o holokaustu“) se zúčastnilo celkem 85 učitelů. Na podzim proběhly v krátkém sledu za sebou mezinárodní seminář 2. stupně v Terezíně („Holocaust ve vzdělávání“, zúčastnilo se 53 učitelů) a seminář 3. stupně v bývalém koncentračním táboře Ravensbrück - zúčastnilo se 34 učitelů, a dále pak seminář 4. stupně v památníku

Kl

Výstava na ŽO v Teplicích „Co mi přinese 21. století?“
Exhibition at the Jewish Community in Teplice
"What will the 21st Century Bring?"

The international seminar for teachers 2008

In the days of February 20 to 23, 2008, saw the already 8th edition of the annual seminar for teachers, with the alternative title of "Holocaust in Education", organized by the Terezín Memorial under patronage from the Ministry of Education, Youth and Sport of the Czech Republic, in cooperation with the Education and Culture Centre of the Jewish Museum in Prague and the Museum of Romani Culture in Brno.

The programme was, as has become the tradition, spread across four days and the 53 participating Czech educators spent these days working diligently. They took part in a series of lectures and (highly acclaimed) workshops, prepared by some of the world's foremost Holocaust scholars. Particularly inspiring were the contributions from Mrs Jennifer Ciardelli from the United States Holocaust Memorial Museum (USA), Irit Abramski from Yad Vashem (Israel), Alicja Bialecka from State Museum in Auschwitz (Poland) or Martin Šmok from the Shoah Foundation Institute (USA). Nevertheless, the other lecturers from all over the world met with a highly positive response, and so did the two evening performances: an opera for children *Brundibár* (performed by Disman's Radio Children Ensemble) and the stage performance *Threnody for the 77,297 Victims* (Miriam Theatre).

The teachers also applauded the vast number of methodological knowledge, study and teaching resources, which they acquire during the Seminar and which will hopefully assist them in inspiring their student to deeper study of the Holocaust.

Kl

Teacher seminars in the year 2008 - statistics

Much like in the previous years, there was a four-stage seminar cycle for teachers in 2008, organized by the Terezín Memorial with cooperation from further organizations. The two first grade spring seminars for teachers ("How to Teach About the Holocaust?") have seen participation from 85 teachers in total. In the autumn there was a second grade international seminar in Terezín ("The Holocaust in Education"; 53 teachers participated) followed shortly by a third grade seminar in the former concentration camp of Ravensbrück; 34 teachers participated, followed by a further, fourth grade seminar in the Yad Vashem Memorial in Israel, with 21 teachers participating. Apart from this "educator" cycle, there was also a (two day) seminar for the Czech School Inspection, attended by 30 inspectors. In total, there were thus 223 education workers who took part in the Terezín Memorial's educational activities in 2008.

Kl

The "travels" of the art works from the Terezín Memorial art department's contest

It has now become a tradition that the most successful art works are turned into a travelling exhibition by the members of the art department. This was also the case in 2008. By the end of the first half of the year the successful works from the art contest "What Was the 20th Century Like?" had already been put on display in the Jewish Museum in Prague and stay there for the whole term. These could be seen by anyone visiting the educational and cultural programmes organized by the Education and Culture Centre of the Jewish Museum.

Yad Vashem v Izraeli, kterého se zúčastnilo 21 učitelů. Mimo „pedagogický“ cyklus se konal také (dvoudenní) seminář pro Českou školní inspekci, do kterého se zapojilo 30 inspektörů. Celkem tedy za rok 2008 prošlo vzdělávacími aktivitami vzdělávacího oddělení Památníku Terezín 223 pedagogických pracovníků.

Kl

„Putování“ prací z výtvarných soutěží VO Památníku Terezín

Stalo se již tradicí, že z nejúspěšnějších výtvarných prací uspořádají pracovníci VO výstavu, jež je instalována mimo Terezín. Nejinak tomu bylo v roce 2008. Již v polovině roku byly umístěny úspěšné práce ze soutěže nazvané „Jaké bylo 20. století?“ ve vzdělávacích prostorách Židovského muzea v Praze a setrvaly tam celý půlrok. Mohli je zhlédnout všichni, kdo navštívili vzdělávací a kulturní programy pořádané VKCŽM.

V září 2008 ožily další práce, tentokrát ze soutěže s názvem „Jaké bude 21. století?“, společenskou siň ŽO v Teplicích. Autoři prací i tentokrát uchopili téma s kreativitou a fantazií. Ekologické motivy se střídaly s představami technickými, vědeckými i kulturními. Ztvárněné katastrofické vize byly konfrontovány s optimistickým pohledy, které dle našeho názoru mají u mladé generace převažovat.

Mottem byla zvolena slova spisovatele Arnošta Lustiga: „Ze všech pocitů, které člověk zná, je tím úplně nejlepším pocit naděje. Myslet si, že ještě mám prožít a že to lepší přece jen ještě přijde. Tahle naděje může zmizet, jenom když zmizí člověk.“

Chl

Akce Památníku Terezín II. čtvrtletí 2009

6. 4. - květen 2009 - Samuel Willenberg - Umění ze vzpomínek, předsálí kinosálu Muzea ghetta
21. 4. 2009 - Jom ha' šoa, kinosál Muzea ghetta
30. 4. 2009 - Výročí poslední popravy v Malé pevnosti, bývalé popraviště v Malé pevnosti
14. 5. - srpen 2009 - Petr Kien - autorská výstava, výstavní prostory IV. dvora Malé pevnosti
17. 5. 2009 - Terezínská trýzna 2009, Národní hřbitov před Malou pevností Terezín
17. 5. 2009 - Murry Sidlin: Defiant Requiem (Verdi at Terezín) objekt býv. jízdárny, Terezín
10. 6. 2009 - Vyhľásení výsledků soutěži VO PT
26. 6. 2009 - Pietní akt u příležitosti popravy Milady Horákové, býv. Krankenrevír v Malé pevnosti
26. - 30. 6. 2009 - Konference k osudům majetku obětí holokaustu
30. 6. 2009 - Podepsání Terezínské deklarace, býv. jízdárna & býv. Magdeburkská kasárna

In September, further works, this time from the competition "What Will the 21st Century Bring?", brightened the social hall of the Jewish Community in Teplice. The authors once again employed creativity and invention in their tackling of the topics. Ecological themes alternated with technical, scientific and cultural inspirations. Catastrophic visions were confronted with optimistic outlooks which should, in our opinion, be prevalent in the younger generation.

The words of the author Arnošt Lustig were chosen as the motto: "From all the feelings known to man, the very best is the feeling of hope. To believe that there is something to live for, that despite all the best is yet to come. This hope can only vanish along with the man."

Chl

Events organized by the Terezín Memorial II. quarter of 2009

- April 6 - May 2009 - Samuel Willenberg - Art from Memories, foyer of the cinema hall of the Ghetto Museum
- April 21, 2009 - Yom ha' shoa, cinema hall of the Ghetto Museum
- April 30, 2009 - Anniversary of the last execution in the Small Fortress, the former place of executions of the Small Fortress
- May 14, August 2009 - Petr Kien - Author exhibition exhibition, rooms of the IV. yard of the Small Fortress
- May 17, 2009 - The Terezín Commemoration Ceremony 2009, National Cemetery in front of the Small Fortress
- May 17, 2009 - Murry Sidlin: Defiant Requiem (Verdi at Terezín), building of the former riding hall, Terezín
- June 10, 2009 - Award ceremony of the Terezín Memorial Educational department's contests.
- June 26, 2009 - The commemoration ceremony of execution of Milada Horáková, the former Krankenrevír in the Small Fortress
- June 26 - 30, 2009 - Conference on the fate of property of the Holocaust victims
- June 30, 2009 - Signing of the Terezín declaration, the former riding hall & the former Magdeburg barracks

Autori textů - Texts written by:

Ludmila Chládková, Jiří Kleker, Naděžda Seifertová

Kontakty - Contacts

Adresa - Address
Památník Terezín, Národní kulturní památnka
Principova alej 304, 411 55 Terezín
Malá pevnost - Small Fortress
tel.: 416-782 442, 416782131, fax: 416-782 245
Muzeum ghetta - Ghetto Museum
tel.: 416-782 576, fax: 416-782 993
Magdeburkská kasárna - Magdeburg Barracks
tel.: 416-782 949
Sředisko setkávání II. - Meeting Centre II.
tel.: 416-782 654

PAMÁTNÍK TEREZÍN

národní kulturní památnka

Vydává - Published by

Památník Terezín, Česká republika
The Terezín Memorial, The Czech Republic
2009
www.pamatnik-terezin.cz

Odpovědný redaktor - Editor:
Mgr. Naděžda Seifertová
seifertova@pamatnik-terezin.cz

Foto - Photos:

Památník Terezín, Česká republika

Anglický překlad - Translation:

Mgr. Michal Spáda

Výtvarné zpracování - Design:

František Hejda

look@look.cz

Památník Terezín / Terezín Memorial
2009

Ošetřování nemocných v Malé pevnosti

Zdravotnické poměry se v policejní věznici gestapa vymykaly běžné praxi v podobných zařízeních. Podle vězeňského řádu měl být každý vězeň rádně ošetřen a případně odvezen do nemocnice. Toto však nebylo vedením Malé pevnosti dodržováno. Vše se řídilo momentální „náladou“ vězni. Velitel Jöckel neuznával nemocné, tím méně práce neschopné. Podle jeho vyjádření existoval jen vězeň mrtvý nebo živý, nikdy ale nemocný. Vězn bylo dovoleno pracovat, co nejméně jist, a umírat. I když dozorci na nemocné nebrali po celou dobu žádné ohledy, přece jenom lékařskou péči museli v jisté podobě trpět, toho si byl vědom i sám Jöckel. Postupem doby se péče stala do určité míry pravidelnou.

Josef Klouček: Karikatura vězni MUDr. Konopíka
Josef Klouček: Caricature of the prisoner MUDr. Konopík

Vedení věznice svěřovalo ošetřování a péči o nemocné některému z vězněních lékařů. Postavení vězňů-lékařů nebylo lehké a jejich činnost byla neustále narušována a vědomě znemožňována ze strany dozorců.

V průběhu existence policejní věznice se v péči o nemocné prostřídalо mnoho lékařů, mezi prvními to byli MUDr. Konopík a MUDr. Vrátil, dále pak MUDr. Jan Jesenský, MUDr. Miloš Nedvěd, MUDr. Jaroslav Tikal, MUDr. Vojtěch Sailer a mnozí další. Oficiální lékařský dozor vykonával úředně přidělený policejní lékař MUDr. Benno Kröner.

Většina nemocí byla léčena pouze ambulantně, i když šlo o těžké a nebezpečné nemoci. Oficiální ošetřovna, kde ordinoval policejní lékař, byla otevřena v bloku A na 1. dvoře dvakrát týdně dopoledne, kdy většina vězňů byla na práci mimo pevnost. Vězni-lékaři proto pracovali už před šestou hodinou ranní (před apelem), anebo večer.

Pro těžce nemocné byla koncem srpna 1940 zřízena marodka, kde přespával i lékař. Marodka se nacházela v místnosti nalevo od skladu uhlí vedle kopulem. Zařízení marodky bylo prosté, tvořilo ji zpočátku pouze 8 lůžek. Početní stav marodky a vybavení se neustále měnilo, např. v létě 1943 byla vybavena přístroji a nástroji, které byly zabaveny v ordinaci židovského lékaře MUDr. Birkena v Semilech. Tím bylo umožněno lékařům provádět větší operativní zádky přímo na marodce. Operativní zádky si vyžadovaly různé hnivé boláky a vředy, úrazy. Po většinu doby trvání marodky však zaznamenáváme katastrofální nedostatek nástrojů.

Operovat bylo mnohdy nutné i bez potřebných pomůcek. Např. v dubnu 1943, kdy na marodce působil

Treatment of the ill in the Small Fortress

The health care in the Gestapo police prison diverged from the regular practice in similar facilities. According to the internal prison rules, each inmate was to be treated properly and, if necessary, transported to a hospital. This was however not adhered to by the management of the Small Fortress. Everything was governed by the "mood" the wardens. The chief warden Jöckel did not acknowledge illness, much less inability to work. According to his statement, an inmate could be either dead or alive, but never ill. The prisoners were allowed to work, eat as little as possible, and to die. Despite the fact that the prison guards did not take illness of the inmates into any consideration at all, they nevertheless had to tolerate at least some semblance of health care, even Jöckel was aware of that. As time went on, the care became to a certain degree regular.

The prison management charged one of the imprisoned doctors with treatment and care for the ill. The position of doctor-prisoners was by no means an easy one and their actions were constantly subject to interference and deliberate impediments on part of the prison guards. Within the time the police prison was in existence it saw a large number of doctors, among the first of them MUDr. Konopík and MUDr. Vrátil, later MUDr. Jan Jesenský, MUDr. Miloš Nedvěd, MUDr. Jaroslav Tikal, MUDr. Vojtěch Sailer and many others. The official medical supervision was provided by the police doctor, MUDr. Benno Kröner, charged with this task by the authorities.

Most conditions were treated merely on the spot, even when the case was of a serious or dangerous illness. An official first-aid station where the police doctor was seeing patients, was opened in the A Block in the 1st yard, two times a week in the morning, at the time when most prisoners were away on work duty outside the fortress. Doctor-prisoners therefore worked before six in the morning (before the roll call) or in the evenings.

At the end of 1940 a room for gravely ill was established where a doctor would spend his nights

Josef Kylies, MUDr. P. Poňka operuje žiletkou
Josef Kylies, MUDr. P. Poňka operating with a razor blade

MUDr. Tikal, byla provedena transfuze krve, která v podmínkách Malé pevnosti nebyla snadným lékařským výkonom. Transfuzní zařízení k dispozici nebylo, jen několik injekčních stříkaček, pomocí kterých byla transfuze provedena. Pacient se během 4 týdnů uzdravil.

Vězni nemocní infekčními nemocemi (spála, zásněk, atd.) byli izolováni na samotkách na I. dvoře. Ale brzo to nestačilo. Aby bylo možno tyto vězňů izolovat, uvolnil nakonec Jöckel několik cel v objektu za I. dvořem. Tak vznikla koncem roku 1944 „vězeňská nemocnice“ (tzv. Krankenrevier).

V létě 1942 byla zřízena marodka na ženském dvoře. Zpočátku sem docházela lékař z mužského marodky. Později se o nemocné staraly samotně vězeňky. Na jaře 1943 byl vedením marodky pověřena Milada Horáková. Ona sama ke svému jmennování podotýkala, že je povoláním právnička, toto její upozornění bylo ale s výsměchem odmítuto a ona musela pomáhat nemocným, ačkoliv byly na ženském oddělení mezi vězeňkyněmi i lékařky. Milada Horáková byla nezítná, obětavá. Pamětnice vzpomíná, že pomáhala všem, nemocným i zdravým, věnovala jim všechnou péči. Dávala jim jednak dostupné léky, ale pomáhala pfílepsit i v jídle. Bývalá vězeňkyně Marie Nováčková (APT, a coll. of mem. 655): „While in Terezin, I also met Milada Horáková who was helping all those who needed help. Long story short, she took quite some risk for us... I developed an ugly stress induced rash all over my body and was dead scared that I had caught scabies and found myself repugnant. I went to the dear Milada to tell her about my suffering; she caressed the hand I was myself loathe to touch and comforted me saying it was merely a nervous condition. She administered a calcium injection and the rash improved...“ She treated minor ailments herself, administered sedatives, gargles, or whatever was needed. She received some medication from the apothecary in the men's yard. When she considered an ailment to be more serious, she called for the doctor from the men's camp.

Time and again, pregnant women arrived in the fortress, who were in need of constant medical supervision. Following the onset of labour, the woman in question had to be transported to a hospital immediately. Marie Poláková, the prisoner in charge of the women's yard reported that only four women of the Small Fortress were allowed transport to a hospital. All of the others were forced to give birth in the dirty first-aid room in the camp. The babies were then taken away from these women and given to their relatives.

An illness or the fact that an inmate had to spend some time in the first-aid room or in the Krankenrevier was no excuse from being appointed to a work commando. The ill were regularly interrogated, put on transport or executed.

major surgical operations directly in the room. Such operations were required by various sores and ulcers, as well as accident related injuries. Nevertheless, a disastrous lack of instrument is recorded for the majority of the room's operation.

Surgeries often had to be carried out even without the necessary equipment. For example, in April 1943, when MUDr. Tikal was in charge of the room, a blood transfusion was carried out, which given the conditions in the Small Fortress was a complicated medical procedure. There was no dedicated transfusion device available and the transfusion was actually carried out using a couple of medical syringes. The patient got well within four weeks. Prisoners suffering from infectious diseases (scarlet fever, diphtheria and others) were isolated in solitary confinement in the 1st yard. Soon, this was not enough. In order to facilitate isolation of these prisoners, Jöckel was ultimately forced to vacate several cells in the building behind the 1st yard. Thus, at the end of 1944, the "prisoner hospital" (also known as Krankenrevier) was established.

In the summer of 1942, a room for the ill was established in the women's yard. At first, the doctor from the men's hospital room visited it, later the care was taken over by female prisoners themselves. In the spring of 1943, Milada Horáková was given charge of the women's hospital room. On being appointed to the position she objected, claiming she was in fact a lawyer, for this she was however merely laughed at and she had to take care of the ill despite the fact that there were actual female doctors imprisoned in the female department. Milada Horáková was a dedicated, selfless person.

The survivors remember her as helping all, healthy and ill, giving them all her care. She provided them with the medication available and did her best to improve their diet as well. Marie Nováčková, a former prisoner, remembers Horáková (APT, a coll. of mem. 655): „While in Terezin, I also met Milada Horáková who was helping all those who needed help. Long story short, she took quite some risk for us... I developed an ugly stress induced rash all over my body and was dead scared that I had caught scabies and found myself repugnant. I went to the dear Milada to tell her about my suffering; she caressed the hand I was myself loathe to touch and comforted me saying it was merely a nervous condition. She administered a calcium injection and the rash improved...“ She treated minor ailments herself, administered sedatives, gargles, or whatever was needed. She received some medication from the apothecary in the men's yard. When she considered an ailment to be more serious, she called for the doctor from the men's camp.

Time and again, pregnant women arrived in the fortress, who were in need of constant medical supervision. Following the onset of labour, the woman in question had to be transported to a hospital immediately. Marie Poláková, the prisoner in charge of the women's yard reported that only four women of the Small Fortress were allowed transport to a hospital. All of the others were forced to give birth in the dirty first-aid room in the camp. The babies were then taken away from these women and given to their relatives.

An illness or the fact that an inmate had to spend some time in the first-aid room or in the Krankenrevier was no excuse from being appointed to a work commando. The ill were regularly interrogated, put on transport or executed.

Čas od času se na pevnosti objevovaly i ženy těhotné, které potřebovaly stálý lékařský dohled. Když žena dostala porodní bolesti, měla být ihned převezena do nemocnice. Vedoucí ženského dvora Marie Poláková uvádí, že z Malé pevnosti byl jen 4 ženám povolen převoz do nemocnice. Ostatní musely rodit v nečistém prostředí na ošetřovně. Děti těmto ženám byly odebrány a předány příbuzným.

Nemoc a pobyt vězně na marodce nebo krankenreviu jej nechránil před zafazením do pracovního komanda. Běžně se stávalo, že nemocní byli voláni k výslechům, zafazováni do transportu či odváděni na popraviště.

Se

Projekt Gymnázia A. Jiráska v Litomyšli „Pod hvězdou Davidovou“

Dne 24. 11. 2008 (při příležitosti 67. výročí prvního transportu do Terezína) se na naší škole uskutečnil mimofádný den, věnovaný setkání studentů se židovskou kulturou, náboženstvím, historií i současnosti.

Hosty projektového dne „Pod hvězdou Davidovou“ byli Ludmila Chládková z Památníku Terezín, Mirka Ludvíková z pražského Židovského muzea a spisovatel Ivan Klíma. Projekt byl zpracován studenty gymnázia ve dvou školních letech a byl veden napříč několika předměty: dějepis, seminář dějepisu a společenských věd, literatura, hudební a výtvarná výchova. Dvojice studentek pod vedením prof. L. M. Kesselgruberové sledovaly a připravovaly výše uvedenou téma tak, aby zaujala nejen obsahem, ale i výtvarným zpracováním. Výsledná prezentace a vystoupení studentek se vydály, počínaly si tématě profesionálně.

Do programu projektového dne byla zařazena beseda se známým spisovatelem Ivanem Klímem, který nuceně prožil několik let v ghettru Terezín a jehož díla u nás dnes patří k nejprklenějším. Pan Klíma přečetl jednu ze svých povídek, která tematicky čerpá z terezínské reality, a následně odpovídal na dotazy z publiku. Beseda byla skutečně živá, na mnoho otázek se z časových důvodů vůbec nedostalo. Ivan Klíma se stal hostem i odpoledního programu.

Po obědě pak program pokračoval literárně hudebním pásmem, které prof. I. Pulgretová sestavila z ukázek židovské tvorby. Účinkovali studenti 1. a 2. ročníku, kvinty a sexty a vedli si výtečně. Přítomné publikum svým uměleckým projevem opravdu zaujali.

Slavnostní odpoledne uzavřela vernisáž výstavy výtvarných prací studentů na téma židovství. Tuto část projektu připravila prof. J. Hendrychová, a to s velkou výtvarnou inventorií.

Proběhlo i hodnocení a soutěž o nejpůsobivější výtvarné dílo. Autorky tří vybraných prací byly následně oceněny.

Uplným závěrem bylo možné ochutnat židovské mouchinky námí zhotovené a užít si výstavy.

Den židovské kultury hodnotili přítomní jako vydařený a velice přínosný.

L.M. Kesselgruberová

Mezinárodní seminář pro pedagogy 2008

Ve dnech 20. – 23. 11. 2008 proběhl již 8. ročník semináře 2. stupně pro pedagogy s podtitulem „Holocaust ve vzdělávání“, který pod záštitou MŠMT ČR organizuje Památník Terezín ve spolupráci se

Prezentace projektu „Pod hvězdou Davidovou“
Presentation of the project "Beneath the Star of David"

The project of Gymnázium A. Jiráska in Litomyšl "Beneath the Star of David"

On November 24, 2008 (the 67th anniversary of the first transport to Terezín), was a special day at our school, dedicated to encounters of the students with Jewish culture, religion, history and present.

The "Beneath the Star of David" project day's guests were Ludmila Chládková of the Terezín Memorial, Mirka Ludvíková of the Jewish Museum in Prague and the author Ivan Klíma. The project was created by the school's students over the course of two school years and included several subjects taught: history, the history and social science discussion class, literature, music and art education. Two students supervised by professor L. M. Kesselgruberová investigated and prepared the aforementioned topics so that they would captivate the audience not only by their actual content but also by their visual presentation. The resulting presentation by the students was a success, the girls gave an almost professional performance.

The programme of the project day included a discussion with a well known author, Ivan Klíma, who was forced to spend several years of his life in the Terezín ghetto and whose novels are among the most widely translated works of Czech literature. Mr Klíma read one of his short stories inspired by the reality of Terezín and followed the reading by answering questions from the audience. The discussion was truly vivid, a number of questions had to remain unanswered due to the lack of time. Ivan Klíma then also appeared in the afternoon programme.

In the afternoon, the programme went on with a literary/musical performance, composed by professor I. Pulgretová from samples of works by Jewish authors. These were presented by the school's 1st and 2nd year students, who gave a remarkable performance. They truly captivated the audience with their artistic skills.

The ceremonial afternoon was concluded by the opening of an exhibition of student works dedicated to Jewish related topics. This part of the project was prepared by professor J. Hendrychová, with a great dose of artistic inventiveness.

The works were evaluated and there was also a competition seeking to award the most inventive piece of art present. Authors of the three works selected then received their prizes.

The project day then came to a close with tasting of Jewish pastries we prepared and individual appreciation of the art exhibition.

The day of Jewish culture was hailed by those present as a success and a worthy contribution to the field.

L. M. Kesselgruberová

Rakev s nositkou z Malé pevnosti
Coffin with stretcher from the Small Fortress